

κεῖται βορειοδυτικῶς. 4) Παιδιά καθ' ἣν πηδοῦν ἐναλ-
λάξ δι' ἐκατέρου τῶν ποδῶν Πελοπν. (Λακων) 5) Ὡς
ναυτικὸς ὄρ., εἶδος ραφῆς ἱστίων, ἥτοι τὸ πρόσθετον καὶ
ἀραιὸν ῥάψιμον τῆς *μπίντας* Ναύστ.: *Ράβω Ἀρβανίτη*.
Συνών. *ἀρβανιτόρραμμα*. 6) Εἶδος κοχλίου ἐδωδί-
μου με ὄστρακον ὑπόλευκον ζῶντος εἰς ὄρεινὰ μέρη Σκῦρ.

7) Σκορπιὸς Κωνπλ. 8) Εἶδος σταφυλῆς Λέρ.: *Στα-
φύλια Ἀρβανίτες*. 9) Ποικιλία χειμερινῆς μηλέας Θεσσ.
(Πήλ.) 10) Τὸ φυτὸν ἀσφόδελος Πελοπν. (Λακων.) 11)
Τὸ θηλ. *Ἀρβανίτσα* ἐν τῇ συνθηματικῇ γλώσσῃ = καρύδι
Ἡπ. (Δρόβιαν. Κόνιτσ.)

Πβ. *Ἀρναούτης*.

Ἀρβανιτιά ἡ, σύννηθ. *Ἀρβα*ῖτις βόρ. ἰδιώμ. *Ἀρβα-
νιτιά* Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Ἀρβανίτης* καὶ τῆς παραγωγι-
κῆς καταλ. - *ιά*.

1) Ἡ χώρα τῶν Ἀλβανῶν καὶ κατὰ συνεκδοχὴν καὶ οἱ
κάτοικοι αὐτῆς, οἱ *Ἀρβανίτες* σύννηθ.: *Σηκώθηκε ἡ Ἀρ-
βανιτιά*. Ἔπεσε ἡ Ἀρβανιτιά καὶ ῥήμαξε ὅλα τὰ χωριά σύννηθ.
|| Παροιμ. φρ. *Ἀρβανιτιά πέρασε, χορτάρι δὲ φύτρωσε* Λεξ.
Δημητρ. || Ἄσμ.

Ἐδῶ τὸ λέν Ἀρβανιτιά, τὸ λένε Μέισο Χοῦσο

Ἡπ.

*Τί νὰ σὰς κάμ', Ἀρβανιτιά, κὶ σεῖς παλιουκουιάροι,
δὲν ἔχου πόδια νὰ σταθῶ κὶ χέρια νὰ τσακώσουν*

Μακεδ. (Δεσπότης) — Ποίημ.

*Ὁ γιὸς τ' Ἀνδρούτσου 'ς τὴ Γραβιά στυλῶνει τὸ κορμί του
κ' ἐπάνω του σὰν νὰ 'τανε θεόχτιστο κοιτῶνι
συντρίβεται ἡ Ἀρβανιτιά με τὸν Ὁμὲρ Βριόνη*

ΑΒαλαωρ. Ἔργα 2,206. 2) Ἡ Ἡπειρος ὡς ὁμορος
τῆς Ἀλβανίας Παξ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Ἄνδρ. Πελοπν.
(Ναύπλ.), ὑπὸ τὸν τύπ. *Ἀρβανιτιά* Κρήτ.

Πβ. *Ἀρναουτιά*.

ἀρβανίτικα ἐπίρρ. κοιν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *Ἀρβανίτικος*.

Κατὰ τὴν γλῶσσαν τῶν Ἀλβανῶν, ἀλβανιστί: *Γράφω-
μιλῶ ἀρβανίτικα* κοιν. || Φρ. *Δὲ μιλάω ἀρβανίτικα* (πρὸς τὸν
μὴ ἐννοοῦντα τοὺς λόγους μας) πολλαχ.

Ἀρβανίτικος ἐπίθ. κοιν. *Ἀρβανίτικος* βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Ἀρβανίτης* ἢ τοῦ τοπων. *Ἀρβα-
νιτιά* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *ικος*.

1) Ὁ ἀνήκων ἢ ἰδιάζων εἰς τοὺς Ἀλβανοὺς ἢ ὁ παρ'
Ἀλβανοῖς ἐν χρήσει ἢ ὁ ἐξ Ἀλβανίας προερχόμενος κοιν.:
Ἀρβανίτικα χτήματα. *Ἀρβανίτικη* συνθήκη. *Φασόλια Ἀρβα-
νίτικα* κοιν. *Ἀρβανίτικος* χορὸς καὶ οὖς. *Ἀρβανίτικος* (εἶδος
χοροῦ πηδηκτοῦ. Συνών. *Τσάμικος*) πολλαχ. || Φρ. *Ἀρ-
βανίτικο κεφάλι* (ἐπὶ τοῦ πείσμονος) κοιν. *Ἀρβανίτικο γινάτι*
(ἐπὶ ἰσχυροῦ πείσματος). *Ἀρβανίτικο μπουρίνι* (ὀργή μανι-
ώδης) σύννηθ. *Τὸν ἔπιασε τ' Ἀρβανίτικο* (ἐνν. γινάτι. Ἐπὶ
τοῦ πείσμονος. Συνών. φρ. *Τὸν ἔπιασε τ' Ἀράπικο* - τὸ
Μανιάτικο) πολλαχ. *Ἀρβανίτικο μοιράσι* (ἄδικη διανομή)
Λεξ. Δημητρ. *Ἀρβανίτικη φωτιά* (ἰσχυρά) αὐτόθι. *Κολοκύθια*,
τούμπανα, *Ἀρβανίτικος* χορὸς (ἐπὶ ἀσυναρτήτων λόγων)
Πελοπν. (Κορινθ.) 2) Τὸ οὐδ. οὖς, χορὸς τῶν Ἀλβανῶν
Ἡπ. Μακεδ. (Βλάστ.) Πελοπν. (Κυνουρ. Πυλ.) κ.ά. β) *Παιδικὸν παίγνιον* Α.Ρουμελ. (Φιλίππου.) γ) Αἰξόπισθεν
κατάλευκος καὶ ἔμπροσθεν λευκὴ με ἐρυθρὰς ραβδώσεις
Σκῦρ. δ) Πληθ., ἡ Ἀλβανικὴ γλῶσσα κοιν.: *Καταλα-
βαίνω - μιλῶ - ξέρω τ' Ἀρβανίτικα* κοιν. Τὸ οὐδ. *Ἀρβανίτικο*
τοπων. Ἡπ.

Πβ. *Ἀρναούτικος*.

ἀρβανιτόκαλτσες οἱ, Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Ἀρβανίτης* καὶ τοῦ οὖς. *κάλτσα*.
Περιπόδια Ἀλβανικά.

ἀρβανιτοκόρη ἡ, Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Ἀρβανίτης* καὶ τοῦ οὖς. *κόρη*.
Κόρη Ἀλβανίς: Ἄσμ.

*Μάννα καὶ γιὸς ἐμάλωνα γιὰ μιὰ ἀρβανιτοκόρη,
μάννα μου, θὰ τὴν πάρωμε τὴν ἀρβανιτοκόρη.*

* **ἀρβανιτόμηλο** τό, *ἀρβα*ῖτόμ'λον Θεσσ. (Ζαγορ.
Πήλ.)

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Ἀρβανίτης* καὶ τοῦ οὖς. *μήλο*.
Εἶδος μήλου ξινοῦ.

ἀρβανιτοπαίδι τό, πολλαχ. *ἀρβανιτόπαιδο* ἐνιαχ.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Ἀρβανίτης* καὶ τοῦ οὖς. *παιδί*.
Παῖς ἢ νεανίας Ἀλβανός: Ἄσμ.

Ἐμάζωξε κλεφτόπουλλα, ὅλ' ἀρβανιτοπαίδι

Ἡπ.

*Τρία ταμπούρια Τούρκικα, ὅλ' ἀρβανιτοπαίδια,
τό 'να ταμπούρι Τσάμηδες καὶ δύο τῆς Αὐλώνας
καὶ ἄλλα δύο Τόσκηδες ἐφύγανε τὴ νύχτα*

Ἡπ. (Ἀργυρόκ.)

*Ὁ Ντελὴ-Ἰσκος 'ς τὰ βουνά, ψηλὰ 'ς τὰ κορφοβούνια,
τὰ παλληκάρια μάζωνε ὅλ' ἀρβανιτοπαίδια*

ΣΖαμπέλ. Ἄσμ. δημοτ. 619.

ἀρβανιτόπιττα ἡ, Ἰων. (Κρήν.)

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Ἀρβανίτης* καὶ τοῦ οὖς. *πίττα*.
Εἶδος πίττας.

ἀρβανιτοπούλλα ἡ, πολλαχ. Οὐδ. *ἀρβανιτόπουλλο*
πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Ἀρβανίτης* καὶ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. - *πούλλα*, - *πουλλο*.

Τέκνον Ἀλβανοῦ θῆλυ ἢ ἄρρεν ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Πέντε παιδιὰ μαλῶνανε γιὰ μιὰ ἀρβανιτοπούλλα

Πελοπν.

*Βρίσκω ἀρβανιτοπούλλα ποῦ στολίζονταν,
με φιλαδέμιο χτένι ἐχτενίζονταν,
μ' Ἑγγλέζικο καθρέφτη ἐγγαλίζονταν*

Ἡπ.

*Βρίστ' ἐν' ἀρβανιτόπουλλο κ' ἦτονε ξακουσμένο,
τέσσερεις μέρες παρεδρὸς Ρωμαιοὶ 'χε σκοτωμένο*

Κρήτ.

ἀρβανιτόρραμμα τό, ΑΣακελλ. Ἐγγειρ. ἀρμενιστ.
148.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Ἀρβανίτης* καὶ τοῦ οὖς. *ράμμα*.

Ὡς ναυτικὸς ὄρ., εἶδος ραφῆς γινομένης με ἱστιόρ-
ραμμα εἰς τὸ πρόσθετον στρίφωμα. Συνών. *Ἀρβανί-
της* 5.

ἀρβανιτουριά ἡ, Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Ἀρβανίτης* καὶ τῆς παραγωγι-
κῆς καταλ. - *ουριά*. Πβ. *κλέφτης - κλεφτουριά* κτλ.

1) Περιληπτικῶς Ἀλβανοὶ ἢ Ἀλβανικὴ ἐθνότης ἢ
Ἀλβανικά στίφη: *Ἀπὸ τὰ παλαιὰ τὰ χρόνια ἡ ἀρβανιτουριά
ἦρθε καὶ κόνεψε δίπλα 'ς τὸ χωριό μας. Πλάκωσε ἡ ἀρβανι-
τουριά.* 2) Ἀκαθαρσία, ρυπαρότης: *Ἡ ἀρβανιτουριά σου
θὰ σὲ πειριάσῃ.*

ἀρβανιτοχώρι τό, σύννηθ.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Ἀρβανίτης* καὶ τοῦ οὖς. *χωριό*.
Χωριὸν κατοικούμενον ὑπὸ Ἀλβανῶν ἢ ἀλβανοφώνων
Ἑλλήνων.

